

SUPPLEMENT

אשmeno וידוי THE WORDS OF THE

ספר חי אדם-הלכות ערבי יום כיפור

כלל קמג דין עשיית וערב יו"ב:

סעיף א

ומווטב לומר אשmeno פעם אחת בכונה מלומר ג"פ ב Maherot ובלא כונה ולפי שדברי היידי שתקנו קדמוניים הם כפולים ומכופלים ואינם מובנים לכל אדם לבן כתבת היירשו לפיו מה שלקטתי מספרי ראשונים הנה יודוי זו אשmeno נכון עפ"י הפסיקים שא"צ לפורת החטא ולבן תקנו אותו על שם הכנוי הרעים שנתקנו בהם לישראל לנגנאי ולפי שהחותא פוגם בכ"ב אותיות התורה ולבן תקנו עפ"י א"ב שייפרש כל אדם חטאינו בין האותיות כגון באשmeno יאמר אכלתי דבר איסור וכן לבוכום:

אשmeno. ע"ש הכתוב (הושע ה) עד אשר יאשmeno ובקשו פני והוא לשון ואשמה הנפש היה פ"י הרמב"ן בחומש שהוא לשון שמהරاوي שתהיה הנפש שוממה ויכלולongan האכלתי דברים האסורים נבלות וטרפי ש��אים ורמשי (כידוע שבעו"ה אין אדם כמעט שני צויל מאכילות שרצים ולפעמי' שלאחר שאכל הבשר נודע שהיתה נבילה וטריפה והאכל דברים המוחזים בתולעים כגון (מא לינש) והירק שקורין קראפע דומה באוכל במזיד וזה ידוע ובדוק ומנוסה שככל הקאשיקס שנוהגין שמניחים בהם בשר ודגים הם מלאים תולעים ובכל אדם יכול לבדוק כי כאשר יכה אותם על השלחן יפלו תולעים הרבה אין מספר וכן הרעשיטם והנפות שתולעים איזה ימים בבדיקות ומרתפים ואף"י בבדיקות יש בהם ג"כ תולעים לרוב) אכלתי ולא ברכחה לפניו ולאחריו:

בגדרנו. ע"ש הכתוב (שם) בה' בגדרו כו' מלת בגידה הוא כאשר ייטיב אדם לחבריו וא"כ בודאי מהרואי שיחיק לו טובה זה ומכ"ש שלא עשה בגדרו רעה וכשאינו עושה בן זה נקרא בגידה גדולה שאנו בוגדים בהקב"ה שמטיב עמו לעולם ונוטן לנו חיים ופרנסה בגדרנו בין אדם לחבריו ונמלנו לו רעה תחת טובה (ואם בעל ח"ו בעילה אסורה יאמր בעלות בועלות אסורות וכבר כתבת שనכון לכל אדם לומר בן שמא חטא בזה בגלגול אחר) בטלתி מלמד תורה ברכת ברכה לבטלה ברכה שאינה צריכה ברכה بلا כונה בטלית מ"ע לקרוא ק"ש

בזמןה בטלתי מ"ע ול"ת:

גוזנו. ע"ש הכתוב (מלאכין) כי אתם קובעים אותה וע"ש הפסוק גוזל אביו ואמו וארז"ל גוזל אביו הקבה ואמו כי (וא"צ להאריך בעון זה שהרי אמרו סאה של עונות מי מקטרג גוזל מקטרג בראש) נאיתו (וכתיב תועבת ה' כל גבה לב):

דברנו דופי. ע"ש הכתוב (שם) חזקו עלי דבריכם כו' אמרתם שוא עבוד אלקים וזה דבר של דופי דברנו א' בפה וא' בלב (כפי המפרשים דר"ל דופי בשני פיות היינו א' בפה ואחד בלב) דברנו דברים בטלים לשון הרע שקרים דברי מרמה חניפות נבול מה דברי משא ומתן בשבת וי"ט (והנה הפה והלשון ושפתאים ושניהם הם דמות ד' בגדי כהונה וידוע שבגדי כהונה המלוכלכים פסולים לעובדה וא"כ כיון שטמא הפה איך נפתח מה להתפלל ולבקש עליו ואין קטינור נעשה סניגור):

העוזנו. זה נצא בפסוק ב"פ והוא פועל יוצא ר"ל שגרמנו לעוז מה שהיה ישר בעין המחתיא את חבריו (וכן אם הוא איזה גלגול נשמה שהיא מתוקן ונתגלגל לתקן אותו חטא ובאשר חטא הרי עיות וקלקל אותה הנשמה) הורית הוראות בטעות והכשלתי רבים. הוצאה זרע לבטלה. הקשיתי עצמי לדעת. הרהרתי הרהורים רעים. הסתכלתי במקום ערווה. הסתכלתי בנשים להנות מהן. הניפות ידי להבותו הלבنتי פני חבריי ברבים:

�הרשענו. גם זה נמצא לרוב בפסוק והוא ג"כ פועל יוצא שעשינו גם אחרים שנעשו רשעים ע"י (וגם בן כدلעיל בהעינו):

ודנו. ר"ל היינו אנשי רוע לב ממש"כ ודון לבך השיאך ולזלתה בכבוד שבתות וי"ט ולזלתה בכבוד אב ואם ולזלתה בכבוד לומדי תורה:

חמסנו. ע"ש הכתוב החמס כמ למתה רשע הוא כמו גול כנון שיש חברו איזה חפץ והוא אי רוצה למבראו ולוקח ממנו בחזקה ומשלם לו מעות כדי שיוציא או אף' יותר רק כיון שאינו מוכר לו ברצון זה נקרא חמס חלلتה שבת וי"ט חלلتה השם:

טפלנו שקר. ע"ש הכתוב (יהזקאל י"ב) והنم מהים אותו טפל כי הקליפות הם תמיד בפירור זהה מחסידי ית' שלא יתחברו לקטרוג ממש"כ יתפרק כל פועל און ובונותינו גרמןנו שטפלנו יחד פועל השרק ועוד טפלנו שקר ר"ל שנתחרנו ונטפלנו עצמן לעובי עבירה (ובאבאות דר"ג רע"א המדקק לעובי עבירהAuf) שאין עושה במעשיהם מקבל עונש ביווץ בהז' ובן

הוא במשנה במכות פ"א):

יעצנו רע. עשה"ב היועצים על ה' רעה (שלפעמים מייעץ את חבירו כדי להבהיר ריחו בפני בני אדם או שנותן לו עצה להנאותו לפि דרכו ונורם לחבירו הפסד) יחרתי עצמי עם נשים (בין נכricht או יישראלית אף" פנואה וב"ש אשת איש או ערוה):

כובנו. ע"ש הכתוב והמה דברו עלי כובי ר"ל שדברנו דברי כוב בין לtower תאו ללא תועלת (ונודל החטא הזה כמש"ב דובר שקרים לא יכו לנגד עיני) בעסת (וארז"ל כל הכוועס כאילו עובד בוכבים וכתייב איש) חמה (רב פשע וכיוצא באלו פסוקים הרבה):

לצנו. עשה"ב שמעו אנשי לצzon (וכת לצים אינם מקבלים פני השבינה ואמרו כל המתלויצן נופל בניהנום) לבשתי שעטנו ולא שלמתה שכר פועלות שכיר בזמנו ועברתי על לאו דלא תלין פועלות שכרatak עד בקר ועל מ"ע ביוםיו תחן שכרו:

מרדנו. ע"ש הכתוב המורדים והפושעים בי עניין מרד הוא חמור מכילים כי יש שעיטה עבירה לתיaben שתקפו יצרו וזה נקרא רשע ופושע אבל יש שעיטה עבירה אף"י שאין יצרו תקפו עליו רק מהמת שאינו מאמין כלל במצוות:

נאצנו. ע"ש הכתוב נאצנו קדוש ישראל ר"ל שגרמנו בעונינו עד שהבענו את ה' כמש"ב וירא ה' ינאיין מכעס בניו ובנותיו ואוי לו לעבד שמכעים את רבו נשבעתי לשוא ולשרך (ובעה"ר רוב העולם נכשלים בה ששבועים אפילו אם איןנו מחויב שבועה בתוך המו"מ נשבע ואומר כה יעורי ה' וכבר ידוע שהוא נשבע בשם ולפעים אף"י בשמה דברים בטלים עם חבירו ואומר דבר שקר כדי לאמת דבריו אומר ג"כ כה יעורי ה' לפি שכבר הרגיל לשונו בכך ועל זה ידו כל הדווים שכאשר נתחייב שבועה בב"ד על תביעת חבירו לפעים מוחל לחבירו ואיןנו רוצה לישבע אף"י שאיןנו נשבע בשם שבטלותו לישבע בשם מהמת נודל העבירה של לא תשא ואיך לא ימוש מלשבע בחנם שבועה בשם נדרתי ולא שלמתה (ועבר ב' לאוין א' הנדר כאילו בנה במה והב' אם לא שילם נדרו) נהניתי מעוז' בלא ברכה:

ספרנו. עשה"ה כפירה סורה ונאמר וסרתם מן הדרך ר"ל סר לבנו מעבודת הבורא (כמש"ב ולעומת היה לב סורה ומורה ר"ל סור מלקיים מ"ע ומורה לעבור על ל"ת):

עוינו. (עון הוא העיטה עבירה בזמנך למלאות אותן):

פשענו. פשע הוא בעין מרד (ויש לומר שיש ב' מורד' א' שמאמין בה' ובתורה ואעפ"כ מרד ואינו רוצה לקיים המצוות ב' שמדובר מהמת שבספר בכל):

צרכנו. ע"ה צרר רוח אותה בכנפיה (ר"ל שהינו צוררים אחד להבירו):

קשיינו עורף. ע"ש הכתוב והנה עם קשה עורף שהראי מהראי לאדם בשישמע לדברי המובחן או בשראחה שנגענש בממון או בחולין ר"ל הוא או בניו בודאי מהראי שיבגע וישוב אל ה' אבל קשיינו עורף ולא עשינו תשובה ותלינו שזה בא במקורה ולא מן ה':

רשותנו. עשינו מעשים שע"ז נקרא רשע כגון המרים יד על הבירוי כדכתיב רשע למה תכה כו' ובן הגוזל והגונב נקרא רשע בקרוא וכיוצא באלו:

שחתנו. ע"ה שחת עמק ונא' בנימ משהים השחתה היא דבר ערוה וע"ז ר"ל שעשינו דבר ערוה ולא דוקא שבעל ערוה אלא אף חיבור ונישוק ובכלל זה המשחית ומוציא זרע לבטלה אפילו ע"י הרהור וכ"ש אם נואף בידו ח"ז ודברים הדומין לע"ז כל המתגאה באילו עובד ע"ז המעל"י עיניו מצדקה וכן כל הכוועם באילו עובד ע"ז וכיוצא בו הרבה:

תעבנו ר"ל עשינו מעשים רעים שע"ז האדם נקרא תועבה במש"ב לא תאכל כל תועבה וכן עבודת זרה וכמש"ב ולא תביא תועבה אל ביתך: